

Bønner på legepladsen

Gabrielle Shiozawa
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i England.

Davi glædede sig til, at det blev frikvarter. Han prøvede alt, hvad han kunne, at lytte til sin lærer, frøken Taylor. Men det var svært for ham at forstå, hvad hun sagde på engelsk. Davi fik ondt i hovedet af det.

Davis familie var lige flyttet fra Brasilien til England. Han boede i et nyt hus og gik på en ny skole. Men

den største forandring var, at Davi skulle lære et nyt sprog! Han savnede sit gamle hjem. Han savnede sine venner, der alle talte portugisisk, ligesom han gjorde.

Frøken Taylor klappede i hænderne. »Så er der frikvarter,« sagde hun.

Davi sprang op af stolen. Det ord kendte han godt.

Han kunne spise noget lækker og lege på gyngerne. Og han kunne tage en pause fra at lære engelsk.

Da Davi gik udenfor, løb de andre børn foran ham for

at lege. De var allerede venner. Og de talte alle det samme sprog. Da Davi prøvede at lytte til dem, gjorde det ondt inde i hans hoved igen. Han følte sig så alene.

Jeg ville ønske, at jeg havde en ven, tænkte Davi. Hvad skal jeg gøre?

Davi huskede, hvad hans mor og far havde fortalt ham. »Du kan bede når som helst, hvor som helst, og vor himmelske Fader vil høre dig,« sagde de.

Det var det perfekte tidspunkt at bede på!

Davi så sig omkring på legepladsen. Han så et legehus lavet af træ. David gik ind i det. Det var stille derinde. Han knælede ned, foldede armene og lukkede sine øjne.

Davi fik ondt i hovedet af at prøve at lære engelsk!

Xx Yy Zz

»Kære himmelske Fader, jeg vil gerne lege med de andre børn. Jeg vil gerne lære engelsk. Vil du ikke nok hjælpe mig?«

Da Davi var færdig med at bede, følte han en varm, fredfyldt følelse i sit hjerte. Han vidste, at selvom han ikke havde mange venner endnu, så var vor himmelske Fader altid hans ven.

Efter frikvarteret gik Davi tilbage til klasseværelset. Det var stadig svært at forstå engelsk. Men han besluttede sig for at blive ved med at prøve!

I ugevis øvede Davi sig. Han læste en masse historier på engelsk. Han lyttede til frøken Taylor. Han øvede sig også på at tale med de andre børn.

Hver gang Davi var ked af det, bad han en bøn. Hver gang hans hoved gjorde ondt, når han prøvede at lære engelsk, bad han en bøn. Og hver gang han bad, hjalp vor himmelske Fader ham til at føle fred. Han følte, at han kunne blive ved med at prøve.

Der gik endnu flere uger. Det blev lettere at forstå frøken Taylor. Davi begyndte at få venner og at tale med dem. Han vandt endda en præmie i skolen for at arbejde hårdt og læse godt!

En dag kom en ny elev til Davis klasse i skolen. Han hed Leo. Han kom fra et andet land og kunne ikke engelsk særlig godt.

I frikvarteret så Davi Leo sidde alene på gyngen. Han så bedrøvet ud. Davi huskede, hvor ensom han følte sig, da han var ny. Han ville gerne være Leos ven.

Davi løb hen til Leo. »Hej! Jeg hedder Davi.« Han holdt en fodbold op. »Kunne du tænke dig at spille?«

Leo nikkede og hoppede ned fra gyngen.

Davi havde en varm følelse indeni. Han var glad for, at han kunne være ven med Leo, ligesom vor himmelske Fader var en ven for ham. ●

